

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΤΕΤΡΑΜΗΝΟ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ:

Α. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Β. ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Σύμφωνα με τον ν. 4692/2020 η αξιολόγηση των μαθητών/-τριών στα μαθήματα Κοινωνική και Πολιτική Αγωγή και Πολιτική Παιδεία γίνεται ως εξής:

Κοινωνική και Πολιτική Αγωγή, Γ' Γυμνασίου

Στα μαθήματα της Ομάδας Α' και της Ομάδας Β' των περ. α' και β', αντίστοιχα, της παρ. 1 του άρθρου 2 του παρόντος διενεργείται μία (1) ωριαία γραπτή δοκιμασία κατά τη διάρκεια του πρώτου τετραμήνου και μία (1) κατά τη διάρκεια του δεύτερου τετραμήνου. Κατά το δεύτερο τετράμηνο ο διδάσκων μάθημα της ομάδας Β' μπορεί να επιλέξει, αντί της διεξαγωγής ωριαίας γραπτής δοκιμασίας σε κάποιο τμήμα ή κάποια τμήματα, την ανάθεση μιας συνθετικής δημιουργικής εργασίας μικρής έκτασης στους μαθητές του τμήματος ή των τμημάτων.

Πολιτική Παιδεία, Α' Λυκείου

Στο μάθημα της Πολιτικής Παιδείας οι μαθητές εκπονούν επιπλέον και ερευνητική εργασία στο β' τετράμηνο, η βαθμολογία της οποίας αποτελεί το 50% του βαθμού του τετραμήνου αυτού.

Η εργασία πρέπει να είναι:

Α. εφικτή από τους/τις μαθητές/-τριες.

Β. να γίνεται με μέσα στα οποία έχουν πρόσβαση οι μαθητές/-τριες.

Γ. να είναι ατομική, καθώς ο βαθμός του τετράμηνου είναι ατομικός.

Δ. να μην είναι αναζήτηση σελίδων και πληροφοριών από το διαδίκτυο που μπορεί να οδηγήσει σε διαδικασία αντιγραφής/επικόλλησης σελίδων.

Ορισμένα παραδείγματα εργασιών

1. Απάντηση σε ερώτημα.

Μπορεί ο/η εκπαιδευτικός να θέσει ένα ερώτημα και οι μαθητές/-τριες να αναπτύξουν 800-1.000 λέξεις για την απάντηση του.

Παραδείγματα ερωτημάτων:

«Ποια είναι τα θετικά και τα αρνητικά της ζωής στη μεγαλούπολη. Με βάση αυτά και τη δική σου εμπειρία θα σου άρεσε να ζεις σε πόλη ή σε χωριό;».

«Ποια ήταν η συμβολή της εσωτερικής μετανάστευσης στη δημιουργία της Αθήνας ως μεγαλούπολης;»

2. Ανάλυση ενός στατιστικού πίνακα ως προς τις κοινωνιολογικές και πολιτικές του παραμέτρους.

Πίνακας: Αστικοποίηση 1913-1990		
Χώρα	Ποσοστό αστικού πληθυσμού το 1913	Ποσοστό αστικού πληθυσμού το 1990
Γερμανία	60%	90%
Γαλλία	44%	85%
Σουηδία	25%	80%
Πορτογαλία	20%	40%
Ουγγαρία	17%	64%
Βαλκάνια	10%	55%
Ι. Τ. Berend, <i>Οικονομική Ιστορία του Ευρωπαϊκού 20ού αιώνα</i> , μτφρ. Θανάσης Βασιλείου, Αθήνα, εκδ. Gutenberg, 2009.		

Τι στοιχεία μας δίνει ο πίνακας για την πορεία της αστικοποίησης στην Ευρώπη; Μπορείτε να βρείτε στοιχεία από το μάθημα της Ιστορίας, ώστε να συσχετίσετε τα δεδομένα του πίνακα με αλλαγές στις οικονομικές δομές των κοινωνιών;

3. Ανάλυση ενός κειμένου με ερωτήματα ή αναζήτηση των βασικών του σημείων.

Υπάρχουν λοιπόν οι ταυτότητες, αλλά υπάρχουν και οι αναπαραστάσεις τους στο μυαλό των ανθρώπων. Αυτό σημαίνει ότι οι ταυτότητες δεν επιβάλλονται μηχανικά μέσα στην κοινωνικοποίηση. Αντίθετα, τα άτομα δομούν τις πολλές τους κοινωνικές ταυτότητες ενεργητικά στη διάρκεια της ζωής τους, ανάλογα με πολλούς παράγοντες κοινωνικούς. Άρα οι κοινωνικές ταυτότητες δεν είναι στατικές ούτε ίδιες για πάντα, αλλά μεταμορφώνονται διαρκώς.

Αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχουν ταυτότητες ούτε «φυσικές» ούτε «αυθεντικές». Οι κοινωνικές προκαταλήψεις ξεκινάνε ακριβώς από την αντιμετώπιση των ταυτοτήτων σαν να ήταν φυσικές και άρα αυθεντικές.

Ακριβώς επειδή οι κοινωνικές ταυτότητες γίνονται αντιληπτές από τον κοινό νου σαν στατικές και «φυσικές», η ζωντανή απόδειξη με την παρουσία «άλλων» που είναι «διαφορετικοί» προκαλεί καχυποψία ή και εχθρικότητα. Η παρουσία και μόνον «άλλων διαφορετικών» αμφισβητεί τη «φυσικότητα», γιατί καθρεφτίζει την απόδειξη ότι όλες οι ταυτότητες είναι «διαίτερες» και καμία δεν είναι ούτε φυσική ούτε αυθεντική.

Οι προκαταλήψεις και οι διακρίσεις στηρίζονται σε στοιχεία των ταυτοτήτων που θεωρούνται αυτονόητα. Με τα «αυτονόητα» και «αυθεντικά» της χαρακτηριστικά η κάθε κοινωνική ταυτότητα γίνεται στερεότυπο και αυτό οδηγεί στις κοινωνικές διακρίσεις. Εύκολο παράδειγμα είναι οι κοινωνικές ταυτότητες φύλου.

Η ταυτότητα του φύλου βεβαίως είναι κοινωνική και καθόλου «φυσική». Όλα ανεξαιρέτως τα χαρακτηριστικά των αντρών και των γυναικών που προσδιορίζουν τη συμπεριφορά, τις ιδέες, την προσωπικότητα, τη στάση απέναντι στο ιδιωτικό και το δημόσιο, τα όνειρα, τις φιλοδοξίες, τις επιλογές κ.ο.κ., είναι προϊόντα της κοινωνίας και όχι της βιολογίας.

Και αποτελεί θεμέλιο των διακρίσεων κατά των γυναικών στην κοινωνία η πλατιά πεποίθηση ότι οι ταυτότητες του φύλου είναι «φυσικές», και ότι άρα το στερεότυπο της θηλυκότητας και του ανδρισμού που επικρατεί στην κοινωνία είναι αυτονόητα δοσμένο από τη φύση.

Άννα Φραγκουδάκη, από τον ημερήσιο τύπο (από το βιβλίο Έκφραση – Έκθεση για το Γενικό Λύκειο, Θεματικοί Κύκλοι, Α΄ Λυκείου).

Ερώτηση

1. Πώς αντιμετωπίζει η συγγραφέας το ζήτημα της ταυτότητας;

4. Ανάλυση ενός ζωγραφικού πίνακα.

Τζωρτζ Γκρος, *Εκλειψη ηλίου*, 1926, Heckscher Museum of Art.

Ο πίνακας είναι αλληγορία για τη δημοκρατία της Βαϊμάρης στη Γερμανία. Η οικονομία καθορίζει την πολιτική. Οι επιχειρηματίες λένε στους πολιτικούς τι πολιτική να ακολουθήσουν. Ο λαός είναι ο γάιδαρος, στην άκρη του τραπέζιού, που τρώει ό,τι του σερβίρουν φορώντας παρωπίδες.

Σε έναν πίνακα του σχολικού βιβλίου ή σε κάποιον άλλο που επιθυμούν οι μαθητές/-τριες αλλά που να σχετίζεται με την ύλη του μαθήματος να γραφτεί κάποια ανάλυση. Πχ. στην περίπτωση του συγκεκριμένου πίνακα να αναζητήσουν πληροφορίες από την ύλη της Ιστορίας της Γ΄ Γυμνασίου για το τι ήταν η δημοκρατία της Βαϊμάρης, αν στην εποχή μας τα επιχειρηματικά συμφέροντα μπορούν να καθορίζουν την πολιτική και τι επιπτώσεις έχει αυτό στην ποιότητα της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας.

Για κάθε απορία ή διευκρίνιση είμαι στη διάθεση σας

Κώστας Θεριανός

ΣΕΕ ΠΕ78

4^ο ΠΕΚΕΣ Αττικής